

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB16 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB16 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb16-txt-shoot-n77.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB16:77

#

» *Corsaren*« – og Jeg.

Egentlig er dette Blad gaaet op i mig.

Man kunde sige, der er jo saa mangen Anden blevet angrebet, saa Du lægger for megen Vægt paa Dig selv. Ingenlunde. Forholdene ere ganske anderledes.

1) Er Proportionen for Angrebet paa mig eneste. Det lille Land stod et Øieblik som i Pausa ved at see eet heelt Numer af Bladet ene indeholdende Forhaanelse mod mig.

2) Ellers var Forholdet det. Publikum, Opinionen (som Goldschmidt agtede nøie paa) havde allerede længere selv piattet om Den og Den – saa trykte *Corsaren* sit Angreb i en passende lille Dosis. Alt var altsaa forberedt i Forveien. Her var det en Forfatter der stod paa sit Høieste, og nydende en stor Anseelse. Der var ikke Plet eller Rynke – ingen Aftale med Publikum om Angrebet. Det kom saa pludselig, beordret af mig, og egl. var det jo Goldschmidt reent personligt der dristede sig dertil og bringende sig i Selvmodsigelse med sin tidligere Lovtale. – En Forestilling om min virkelige Størrelse vedblev, og Publikum blev bragt i en Vanskelighed, at have participeret i Noget, som det dog selv ikke vilde have gjort.

3) Ellers pleier den Angrebne at betragte det slet og ret som en Ulykke, see at komme saa hurtigt bort derfra som muligt, bukke og takke for naadig Straf – og saa er Publikum naadigt. Her mærkes let, at jeg betragter Sagen noget anderledes, er blevet staaende som et fast Punkt, der byder det Hele Spidsen.

#